

108) Спасъ Неновъ	изъ	Коприщица, г. 29;
109) Нено Спировъ	»	Воденъ » 19;
110) Курте Петковъ	»	Видинъ » 27.

Бѣлѣжка първа. На крагуевачкиятъ началникъ, — за когото азъ говорихъ въ своята книга, — името е Иванъ Митричевичъ; а на Зайчарскиятъ Божичъ.

Бѣлѣжка втора. Ако покойни Миливой Блазнавацъ да би билъ живъ, то азъ не би написалъ слѣдующите рѣдове. Миливой Блазнавацъ бѣше единъ отъ най-искренните и най-честните работници за освобождението на балканскиятъ полуостровъ. Нека говори кой що ще, а азъ ща да кажа, че Блазнавацъ бѣше назначенъ отъ самото провидѣние да извърши годѣми дѣла. Азъ отъ чисто сѣрце оплаквамъ тоя човѣкъ.

Бѣлѣжка третия. Ако читателите срѣснатъ въ моята книга нѣкои погрѣшки или нѣкои непажливоти, то нека ми опростатъ, защото тоя мой трудъ е първъ. Ако бѣда живъ, то са надѣямъ слѣдъ време да опиша моите пътувания по Влахия и по Сърбия послѣ 1867 година. Надѣямъ са така сѣщо да допжана и тая книга и да опиша животътъ и на други нѣкои български войводи, които трѣба да бѣдатъ записани въ нашата нова история и да са славатъ во вѣки вѣковъ.

Бѣлѣжка четвърта. Ако нѣкой пожелае да поправи нѣщо въ тая моя книга или да допжани нѣщо, то го мога да ми испроводи бѣлѣжките си колкото са може по-скоро.

Бѣлѣжка пета. Ако нѣкой знае нѣкой пѣсенъ или нѣкое предание за Страшилъ-войвода, за Манушь-войвода, за Рада-войвода, за кърджелиите и делибашите, за х. Димитровите дѣйствиия, за Тотя и пр., то го молиме да ги запише и да ми ги испроводи. Научаваме са, че Тотѣо-Филипъ е о